

Publicerad 2008-07-20 10:59 av Rocky Dennis

Jag Har Ingen Mun Och Jag Måste Skrika

I skuggan är jag som mest osäker
fast jag stirrar mig blind på en horisont
som jag naglat fast på mina ögonlock.
Var hundra sekund är en evighet
jag måste leva med dig.

Mina vänner var inga vänner,
men jag gjorde de gott och nu är jag ensam.
Mitt kött har förändrats, mina tankar kan aldrig dö.
Världen som vi känt den är över
och jag vet att bara du är här nu.

Jag önskar att du inte vore här nu,
jag önskar mest att du aldrig varit här alls.
I mitt mörker är jag ensam, ensam att vara utvald
av dig, till din egen.

Marken kan skävla, jag välkomnar den.
Jorden kan inte dö mer nu, ett öde jag delar.
Du har tagit mig sönder och nu är jag hel,
en hel människa senare,
och allt som blivit lämnat är kunskapen
om att jag en gång kunde skrika.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rocky Dennis med Poeter.se id #20589 innehar upphovsrätten